

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . .	marek	7.20
Półrocznie . . .	"	3.60
Kwartalnie . . .	"	1.80
Miesięcznie . . .	"	0.60

Zgierz, dn. 25 Stycznia 1919 r.

Cena ogłoszeń

za wiersz . . . 60 fen.

Wychodzi w soboty.

Ofiary na Skarb Narodowy przyjmuje Kasa Miejska!!!

Skarb zasobny — to w chwili obecnej cała siła Państwa Polskiego.

Od tego zależy nasza przeszłość, ład i porządek w kraju.

Ojczyzna wzywa Was! Kupujcie Polską Pożyczkę Państwową!

JAN KILIŃSKI.

Przed 100 laty zmarł w Warszawie Jan Kiliński, szwec i pułkownik wojsk narodowych polskich. Kiliński należał do najprzedniejszych przywódców tej generacji, która w żadnym razie nie mogła pogodzić się z utratą niezależnego bytu państwowego Ojczyzny i zabrała się gorliwie i wytrwale do jej odbudowy. Imię jego obok Tadeusza Kościuszki i Bartosza Głowackiego zczy po dzień dzisiejszy Polska cała. a czyny bohaterskie jaśnieją chwałą nieśmiertelną na kartach naszych dziejów.

Pochodził Kiliński z odwiecznej piastowskiej ziemi, z Wielkopolski: urodził się w grudniu 1760 r. w Trzemesznie z Augustyna i Marcjanny Kilińskich. Ojciec Kilińskiego był malarz. Przyszły wojak od lat pacholeńczo zaprawiał się do rzemiosła szewckiego, w którym, zwłaszcza w szyciu trzewików damskich, ogromnego nabrał wydoskonalenia. Jako młodzieniec 20-letni porzucił strony rodzinne i udał się do Warszawy. Wrodzony spryt i gładkość obejścia, dowcip i znajomość rzemiosła sprawiły, że młody szwec z dzielnicy Staromiejskiej rozległ, u samego nawet dworu królewskiego, pozyskał wzięcie. Dorobiwszy się groszą, ożenił się z urodziwą 16-letnią Marianną Rucińską, rodem z Czerwińska. W 1789 roku kupił za 16000 złotych polskich kamieniczkę przy szerokim Dunaju pod № 145, gdzie założył własny warsztat. W łocach obywateli Starego Miasta w krótkim czasie urosł Kiliński w powagę i zaszczytne godności. Gdy Sejm polski powziął wamietną w dniu 18 kwietnia 1791 r. uchwałę o zrównaniu nieszczęństwa z szlachtą, Kiliński cały oddał się sprawom publicznym, widząc w tem postanowieniu źródło odrodzenia dla Ojczyzny. W dobrobycie nie zasklepiły się jego uczucia narodowe, serce biło szczerą, gorącą miłością kraju. Powołany do grona radców miejskich, cieszył się wielką wziętością i nieraz był wzywany do łagodzenia spraw i zatargów między ludem rzemieślniczym.

Tymczasem nadeszły doniosłe wypadki polityczne. Sejm w dniu 3 maja wydał nową Ustawę rządową, czyli Konstytucję, zapewniającą Polsce lepszą przyszłość i zwolnienie od nienawistnych rządów moskiewskich. Wrogowie byli przeciwni odrodzeniu się Polski; wybuchła wojna, w której szczupłe siły polskie nie mogły sprostać armjom rosyjskim i pruskim. W dodatku z inicjatywy niektórych zdrajców polaków utworzył się związek pod hasłem „Konfederacji Targowickiej”, który przy pomocy Moskwy, miał zaprowadzić dawne rządy, oparte na samowoli garści zdrajców. Nastąpił drugi podział Polski i wojska carowej i prus-

kie zalały kraj. Jednakże szczerze miłujący Ojczyznę nie mogli pogodzić się ze spadłą na naród hańbą i zaczęli przemyślać nad tem, by najeźdźców wypędzić i przywrócić Konstytucję 3 maja. Do tych szczerze miłujących Ojczyznę należał i Kiliński, Nie mogąc pozostać obojętnym, stanął w pierwszym rzędzie tych, co radzili nad przygotowaniem powstania przeciw najeźdźcom. Spraszał do siebie starszych cechowych i co roztropniejszych czeladników na pogawędki polityczne, jednal do sprzysiężenia oficerów i rzemieślników. Wspólnie z księdzem Mejerem, generałem Działyńskim, kupcem Kapostasem układał plany napadu na wojska rosyjskie. Spiskowcy porozumiewali się z podobnie myślącymi patriotami w Wilnie i Krakowie. Na naczelnika powstania powołano Tadeusza Kościuszkę, który przebywał w tym czasie za granicą i czekał na wezwanie z Polski. Spisek rozgałęział się coraz bardziej; wpływ Kilińskiego, całą duszą oddanego sprawie narodowej, ogarniał coraz szersze koła rzemieślników i mieszczan warszawskich. Kiedy doszła do Warszawy radosna wieść o zwycięstwie Kościuszki pod Racławicami (4 kwietnia 1794 r.) postanowiono przystąpić do działania bezwzględnie, tembardziej, że poczęły krążyć uporzycywe pogłoski o zamiarze przez moskali dokonania rzezi na bezbronnej ludności. W wielki czwartek, dnia 17 kwietnia 1794 r., sprzysiężeni, odbywający ustawicznie narady, postanowili rozpocząć powstanie. Wezwaniem do boju miał być wystrzał armatni z arsenału oraz uderzenie we wszystkie dzwony świątyni warszawskich.

Zapadła noc cicha, wiosenna, w mieście był pozorny spokój, nic nie zapowiadało nadchodzących wypadków. Z arsenału jenerał Cichocki a na Starym Mieście Kiliński z przyjaciелеm swym Józefem Sierakowskim, z zawodu rzeźnikiem, wydawali ostatnie rozkazy.

W pół do trzeciej nad ranem, Kiliński na czele 200 ludzi wyruszył ku pałacowi wodza moskiewskiego Igelströma, którego zamierzał ująć zniemacka. Igelström uprzedzony widocznie o napadzie, zdołał otoczyć się wojskiem i Kiliński wobec przeważających sił musiał się cofnąć. O godz. 3 wystąpił z koszar kapitan Komorowski i z 20 dragonami uderzył na stojący przy Żelaznej Bramie oddział rosyjski, zniósł go i armaty zagwoździł. W tedy dopiero rozległ się wystrzał alarmowy z arsenału, uderzyły na trwogę dzwony kościelne, zatrkotały bębny i Warszawa chwyciła „za broń"! Rozpoczęła się walka, walka z dwakroć potężniejszym i dobrze uzbrojonym wrogiem, w której lud warszawski nieśmiertelną ujęł się chwałą. Po 30 kilku godz. nieustannego boju, Warszawa, to serce Polski, była wolna

W walce o wyzwolenie Warszawy, Kiliński okrył się nieśmiertelną sławą.

Powstanie ogarnęło teraz kraj cały.

Po wypędzeniu moskali Kiliński wszedł do niebawem utworzonego rządu, czyli tak zwanej Rady Najwyższej. Po przybyciu zaś Kościuszki do Warszawy, otrzymał od niego tytuł pułkownika i dowództwo nad 20 pułkiem piechoty, który sam uformował. Podczas oblężenia Warszawy przez wojska pruskie bił się dzielnie, dając tysiączne dowody waleczności i męstwa. Po bitwie Maciejowickiej i wzięciu Kościuszki do niewoli, nowy Naczelnik Tomasz Wawrzecki wysłał Kilińskiego do Poznania z poleceniem rozpoczęcia tam działań powstańczych. Tymczasem Suworow, wódz rosyjski, zdobył szturmem Pragę, sprawiając okrutną rzeź bezbronnej ludności. Kiliński wpadł w ręce prusaków i na żądanie Suworowa został wydany moskałom. W grudniu 1794 r. wywieziono go do Petersburga, gdzie w twierdzy Petropawłowskiej przesiedział dwa lata.

Po uwolnieniu Kościuszki i innych więźniów przez cara Pawła I, Kiliński również odzyskał wolność; czas jakiś przebywał w Petersburgu. W grudniu 1796 r. Kiliński wraz z żoną i rodzeństwem przybył do Wilna i wziął się do pracy zawodowej. Jednak śród pracy tej nie zapomniał o winnej Ojczyźnie służbie. W roku 1797 wstąpił do utworzonego na Litwie stowarzyszenia, które miało na celu wysyłanie młodzieży do legionów, formujących się we Włoszech pod generałem Dąbrowskim. Aresztowany, musiał odbyć powtórny podróż przymusową do Petersburga. Z braku dowodów został uniewinniony i w 1797 r. powrócił do Wilna.

Po kilku latach pobytu w Wilnie powrócił Kiliński do ukochanej Warszawy, lecz znalazł ją wyludnioną, zubożałą i rządzoną przez prusaków. W 1806 r. kiedy wojska Napoleona po rozbiu prusaków zajęły Warszawę, Kiliński uniesiony zapałem i nadzieją odrodzenia ojczyzny wydobyl starannie przechowywane 2 chorągwie 20 pułku, którego był dowódcą i wywiesił je na bramie powitalnej, wystawionej na przybycie Napoleona przy kolumnie Zygmunta na Krakowskim Przedmieściu. Podczas przeglądu wojsk w 1807 r., otrzymał pozwolenie ofiarowania swych chorągwi cesarzowi, któremu zarazem osobiście polecił dwóch synów, zamierzających wstąpić do służby wojskowej.

Po przegranej przez Napoleona wojny z Rosją w 1812 r. stary Kiliński zebrał w Warszawie kilka tysięcy rzemieślników i gotów znowu był do zbrojnego wystąpienia przeciw moskałom. Ale do bitwy nie doszło i moskale zajęli miasto.

Wypadki wojenne pogorszyły stan zdrowia bohatera. 28 stycznia 1819 r. zmarł Kiliński w domu swym na Starym Dunaju, osierocając żonę oraz 7 dzieci. Na wyprowadzenie zwłok w dn. 31 stycznia wyległy tłumy niezliczone. Ciało złożono pod kościółkiem Powązkowskim.

Mało jest imion bohaterów narodowych, któreby tak, jak Kilińskiego silnie wyraziły się w pamięci narodu.

Dla nas żyjących w niewoli, lecz z wiarą niezłomną w sprawiedliwą karę na ciemnicach i w jasny świt wolności, był Kiliński wzorem tego ukochania Ojczyzny, które mimo ucisków i prześladowań, rosło, potęgowało i w godzinę wyzwoleń z niecnego jarzma świadczyło przed całym światem, że Polska żyje i żyć będzie, póki tchu w naszych piersiach i krwi w żyłach.

Jakkolwiek w powstaniu Kościuszkowskim było wielu męniejszych i tęższych siłą charakteru ludzi od Kilińskiego, jednak on pierwszy z mieszczan stwierdził czynem, że obrona kraju jest obowiązkiem nie tylko szlachty, nie tylko chłopów, lub jakiej innej warstwy narodu, lecz wszystkich synów tej Matki-Karmielki, którą przemoc wroga dławi.

I dziś, gdy z pośród gromów, kłesł i tej krwi co się szeroko lała, wstaje Polska z ciemności, niewoli i żąda od dzieci swoich poświęceń, czcimy pamięć szewca-bohatera, który walczył o Wolność, Całość i Niepodległość Ojczyzny.

Wiadomości miejskie.

O wyborach. Jutro, t. j. w niedzielę, dnia 26-go b. m. od godz. 8 rano do godz. 10 wieczorem odbędzie się oddawanie głosów na listy wyborcze do Sejmu Ustawodawczego w Miejskich Biurach Wyborczych. Biura Wyborcze mieszczą się:

I-a Miejskowa Komisja Wyborcza w domu przy ul. Długiej Nr. 51, obejmuje ulice: Długą, Szosę Warszawską, Nowy Rynek, Ewangelicką, Królewską i Celinówek.

II-a Miejskowa Komisja Wyborcza w Nowym Rynku Nr. 8, obejmuje ulice: Strykowską, Towarową, Szezęśliwą i Wysoką.

III-cia Miejskowa Komisja Wyborcza w domu przy ul. Długiej Nr. 23, obejmuje ulice: Błotną, Gen. Dąbrowskiego, Średnią, Zakręt i Wesołą.

IV-ta Miejskowa Komisja Wyborcza w Magistracie, obejmuje ulice: Stary Rynek, Piątkowską, Spacerową i Ciosnowską.

V-ta Miejskowa Komisja Wyborcza w domu „Lutni” przy ulicy Łęczyckiej Nr. 2, obejmuje ulice: Łęczycką i Parzęczewską.

VI-ta Miejskowa Komisja Wyborcza w domu przy ulicy Zielonej (ochrona), obejmuje ulice: Piaskową, Szlachtużową, Zieloną, Ogrodową, Kościelną, Aleksandrowską, Szosę Aleksandrowską, Gołębią, Szeroką i Wróblą.

VII-a Miejskowa Komisja Wyborcza w domu przy ulicy Berka Josełowicza (szkoła), obejmuje ulice: Rybny Rynek, Sieradzka, Łódzka, Konstanyńska, szosę Konstanyńską, Juliusza, Leśną, Łąkową, Polną przy Łódzkiej, Okręglak.

VIII-ma Miejskowa Komisja Wyborcza w domu Kurowskiego na Przybyłowie, obejmuje ulice: Szczawińską, Przybyłową i Marjawicką.

IX-ta Miejskowa Komisja Wyborcza w domu przy ulicy Marjawickiej (szkoła), obejmuje ulice: Karola, Boczną, Solną, drogę Dąbrowską, Czerwoną, Malarską, Drewnowską, Bazylijską, Polną, Wązką, Wiatrakową, Wspólną, Przejazd, Andrzeja i Zawadzka.

Zgłoszono 15 list kandydatów na posłów do Sejmu Ustawodawczego.

Listę 1-szą zgłosił Bezpartyjny Narodowy Komitet Wyborczy, Listę Nr. 2-gi wystawiono przez Stronnictwo Ludowe Ks. Bokalskiego.

Listę Nr. 3-ci wystawił Narodowy Związek Robotniczy Listę Nr. 4-ty wystawili Ludowcy Stołarskiego Listę Nr. 5-ty wystawiła Polska Partja Socjalistyczna Listę Nr. 9-ty zgłoszone przez Niemieckie Stronnictwo Ludowe

Pozostałe listy wystawili stronnictwa Żydowskie, oprócz listy Nr. 12, która została cofnięta

Żądany jest wyjaśnienie, jak zachować się przy wyborach?

- 1) Każdy wyborca winien zawczasu dowiedzieć się, gdzie będzie mieściła się jego Komisja Wyborcza, aby w dniu głosowania napróżno nie stracił czasu;
- 2) Na karcie, którą się głosuje prócz numeru listy nie wolno robić wyborcom żadnych uwag, nie wolno wypisywać nazwisk kandydatów, w przeciwnym bowiem razie głos byłby nieważny;
- 3) Każdy wyborca winien starać się iść do wyborów jaknajwcześniej i zabrać ze sobą wszystkich członków rodziny, którzy mają głosować;
- 4) Gdy wyborca stanie przed Komisją Wyborczą winien wymienić swoje nazwisko i żądać koperte, którą powinien dobrze obejrzeć, czy nie zawiera kartki wyborczej z jakimi numerami;
- 5) Ze względu na to, że Komisja Wyborcza winna sprawdzić tożsamość głosującego, wyborca winien przynieść ze sobą dowody osobiste.

W dzień wyborów winni wszyscy wyborcy zgłosić się do Komisji Wyborczej swojego obwodu dla złożenia głosu, bowiem jest to obowiązek obywatelski i patriotyczny, od którego nikt uchylić się nie powinien.

Przewóz nasion rolnych i ogrodniczych drogami kołowymi w granicach powiatu, z jednego powiatu do drugiego, oraz do innych gubernji, odbywa się na zasadzie pozwoleń, wydanych przez Referenta Apropowizacyjnego tego powiatu, z którego dany produkt jest wywożony.

Sprzedaż drzewa budulcowego. odbędzie się do ewentualnego odwołania w porębie na okręgliku, a nie w Magistracie co poniedziałek w godzinach od 9—12 w poł.

W sprawie bezrobotnych.

We wtorek, dnia 21-go b. m. o godzinie 6-ej wieczorem odbyło się w sali posiedzeń Magistratu wspólne zebranie fabrykantów z robotnikami.

Zebranie zagał burmistrz Jan Margoński, na przewodniczącego powołany został p. Ferdynand Swatek.

Na zebraniu był obecny przedstawiciel Centralnego Komitetu dla bezrobotnych w Łodzi, który zaproponował, aby wybrać ze strony robotników 2 delegatów i pośłać ich do Łodzi, w celu zaznajomienia się z prowadzeniem wypłat robotników bezrobotnych w Łodzi, poinformować się, czy i ewentualnie jaka suma przeznaczona jest dla Zgierza, oraz prosi o utrzymanie na przyszłość ścisłego kontaktu z Łodzią. Odczytał również zebranym obwieszczenie, wydane przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, treści następującej:

Zarządza przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej kontrola nad pobieraniem zapomóg przez pozbawionych pracy wykazała znaczną ilość nadużyć.

Wobec tego Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej z całym naciskiem podaje do ogólnej wiadomości,

że uprawnionymi do pobierania zapomóg są tylko ci, którzy mogą udowodnić,

że w chwili wybuchu wojny albo też w grudniu 1918 roku, przynajmniej od 3 miesięcy zamieszkiwali w miejscowości, skąd chcą otrzymać zapomogi;

że utrzymywali się z własnej pracy najemnej i co najmniej od 2 tygodni są pozbawieni zarobków;

że nie posiadają żadnego majątku ani żadnych dochodów;

że nie otrzymywali w ciągu ostatniego miesiąca od pracodawców zasiłków pieniężnych;

że nie korzystają z dobroczynności publicznej; oraz że mają ukończonych lat 16.

Osoby, które w celu otrzymania zapomogi posługują się fałszywymi zaświadczeniami, będą pociągane do odpowiedzialności.

Następnie robotnicy zażądali wypłacenia przez fabrykantów po 250 marek dla każdego robotnika — jeżeli zaś fabryka nie będzie uruchomiona w ciągu 5 tygodni, następne 250 marek, na co przedstawiciel Tow. Akc. Lorentz i Krusche p. Szeibler odpowiedział, że ze względu za zniszczenie i zrabowanie fabryk przez okupantów żadnych wsparć fabrykanci dać nie są w stanie. Pan Bińkowski zaznaczył, że pewnie byłoby udać się do rządu, aby tenże wypłacał regularnie wsparcia robotnikom, na co robotnicy zgodzić się nie chcieli i domagali się natychmiastowego wypłacenia im przez fabrykantów wsparcia wysokości mk. 250.— Ze względu na odmowę ze strony fabrykantów zagrozili robotnicy niewypuszczeniem fabrykantów z sali zebrania. Po dłuższych pertraktacjach zaproponowali fabrykanci robotnikom wypłacać po marek 20 miesięcznie, jako dodatek do zapomóg otrzymanych od rządu. W sprawie tej delegaci robotników mają urządzić w każdej z fabryk zebranie celem przedstawienia szerszemu ogółowi robotników propozycji fabrykantów. Na tym zebranie zakończono.

Z Rady Miejskiej.

W środę dnia 21-stycznia r. b. w sali posiedzeń Magistratu odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej przy udziale 21 Radnych.

Nieobecnymi na posiedzeniu z przyczyn uzasadnionych byli Radni: Ikiert Aleksander i Ks. Stefański Michał; z przyczyn niezasadzonych Radni: Jahn Oskar, Kościan Edward, Leidigkeit Władysław, Langkans Rajnhold, Lipszyc Wolf, Morgenstern Abram, Michowski Józef, Reichert Wolf, Rygel Eugenjusz, Sirkis Lajzer, Wegener Emil i Bredschneider Leopold.

Magistrat reprezentował burmistrz Margoński, ławnicy: Pogorzelski, Swiercz, Chaćwiński i Nesler.

Przewodniczył prezes Rady Miejskiej Cezak Jakób.

Poprzedzono porządek obrad odczytaniem zaproszenia Komitetu Obchodu Kilińskiego o wzięciu udziału w uroczystości, która odbędzie się w dniu 2 lutym r. b. Zebrani jednogłośnie postanowili przyjąć udział. Następnie przewodniczący zaproponował zebrany, by, ze względu na ograniczony czas, ograniczyć porządek obrad do następujących punktów: 1) odczytania protokołu poprzedniego posiedzenia, 2) komunikatu Magistratu, 3)

projektu Magistratu o rozpoczęciu robót publicznych i 4) wolnych wniosków. Projekt przewodniczący przyjęto i przystąpiono do obrad.

Po odczytaniu protokołu poprzedniego posiedzenia, który przyjęto bez zmiany, radny Bińkowski zainteresował Magistrat czy ten przystąpił do zrealizowania uchwały Rady Miejskiej, w myśl której Rada Miejska życzy sobie, by miasto w zamian mąki razowej mogło otrzymać mąkę pyłową. Burmistrz Margoński odpowiedział, że odpowiednio kroki już poczynił, jednak Władze Aprowizacyjne warunkują zamianę tą zredukowaniem o 16% kontyngensu mąki dla Zgierza i jeżeli Rada Miejska akceptuje powyższe, miasto może otrzymać mąkę pyłową. Rada Miejska warunek Władz Aprowizacyjnych przyjęła prosząc jednocześnie burmistrza o poczynienie ze swej strony wszelkich możliwych starań, by redukcja kontyngensu mąki była jaknajmniejsza.

Przyjęto do wiadomości komunikat Magistratu w sprawie podziału przez ławników mandatów w delegacjach miejskich.

Projekt Magistratu co do podwyższenia pensji służbie szpitalnej i administracji w dyskusji zasadniczo uległ zmianie, bowiem służbie podwyższono tylko o 50%, zarządzającej wyznaczono 130 marek miesięcznie i 2 pielęgniarkom po 100 mk.

W dalszym ciągu ławnik Pogorzelski referował dekret Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o stabilizacji i wynagrodzeniu nauczycieli szkół powszechnych. W myśl dekretu personel nauczycielski pobierać ma pensję zasadniczą od rządu, Magistrat zaś obowiązany jest wypłacać nauczycielom z funduszy miejskich równoważnik, wzamian bezpłatnego mieszkania, opału, oświetlenia i 2 morgów gruntu do własnego użytku. Równoważnik ten ma być czerpany z funduszy asygnowanych dotąd przez miasto na cele szkolne. Następnie rozwijając przed zebranyymi szczegółowy projekt podziału funduszy na cele szkolne, będących jeszcze do rozporządzenia i komunikując, że przy zrealizowaniu tego podziału dokonanego przez Magistrat powstaje niedobór w kwocie 2000.—marek, prosił Radnych o zaakceptowanie powyższego niedoboru. Projekt Magistratu został przyjęty. Ze względu na to, że w funduszach na cele szkolne przewidziano 5000.—marek na szkołę średnią żydowską, która dotychczas nie została uruchomiona, bowiem tylko w tym wypadku fundusz ten miał być wypłacony, posta nowiono niedobór ten pokryć z tego funduszu, pozostałe zaś 3000.—marek dać do uznania Dozoru Szkolnego.

Komunikat Magistratu w sprawie przyznania komisarzom Policji bezpłatnego mieszkania, opału i światła przyjęto z warunkiem, że stawki proponowane przez Magistrat wypłacone będą za 3 miesiące w stosunku do stawek rocznych Mk. 1600.— dla komisarza i Mk. 1200.— dla podkomisarza.

Projekt Magistratu, by podwyższyć Akcyjnemu Towarzystwu Elektrowni Zgierskiej cenę za prąd, postanowiono odłożyć.

Referowany przez burmistrza Margońskiego wniosek nagły w sprawie pożyczki miejskiej przyjęto i upoważniono Magistrat do zaciągnięcia w Badku spółek Zarobkowych w Poznaniu, Oddział w Warszawie, milionowej pożyczki po 7%⁰, zaznaczając jednocześnie, aby przy opracowaniu dalszych warunków, na jakich pożyczka ma być zaciągnięta, wysłuchał zdania osób kompetentnych. Następnie wyrażono życzenie, aby zaciągnięta pożyczka była użyta: 1) na spłacenie zaciągniętej swego czasu pożyczki w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, 2) na zakup artykułów żywnościowych, 3) częściowo na uruchomienie robót publicznych.

Projekt Magistratu w sprawie robót publicznych przyjęto i wyrażono życzenie, aby Magistrat do robót takich, jak: zwożenie żwiru na wyrób płyt, łamanie kamieni w kamieniołomach i oczyszczenie stawu Cechu Sukienniczego, przystąpił energicznie i niezwłocznie.

Wniosków wolnych nie zgłoszono i posiedzenie zamknięto o godz. 8 min. 15 wieczorem.

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie.

W celu rozłożenia podatku mieszkaniowego za 1919 rok na mocy Państwowego Zarządu Skarbowego dla m. Łodzi i Okręgu Łódzkiego właściciele nieruchomości winni wypełnić odnośną deklarację.

W celu wypełnienia wyżej wspomnianej deklaracji Magistrat m. Zgierza prosi właścicieli domów w Nowym Mieście, by zgłosili się do Magistratu w następującym porządku:

- Właściciele domów od Nr. Nr. hyp.
 od 1—50 w poniedziałek, dnia 27 b.m. od godz. 9—2 popoł.
 „ 51—100 we wtorek, dnia 28 b. m. „ 9—2 „
 „ 101—200 w srode, dnia 29 b. m. „ 9—2 „
 „ 201—300 w czwartek, dnia 30 b. m. „ 9—2 „
 „ 301—400 w piątek, dnia 31-go b. m. „ 9—2 „

Ci właściciele, którzy we właściwe dni nie przybędą, będą pociągani do odpowiedzialności administracyjnej.

Do wypełnienia deklaracji niezbędne są następujące dane: nazwiska i imiona wszystkich lokatorów, zawod lokatorów, ilość i oznaczenie pokoi i wysokość komornego.

Kto się uchyla od podatku mieszkaniowego lub do uchYLENIA się od takowego drugiemu pomaga, podlega karze pieniężnej w wysokości cztero do dziesięciokrotnej sumy niezapłaconego podatku, lub pozbawienia wolności do 6 miesięcy.

Kto wymaganych danych nie poda lub poda niezgodnie z prawdą w każdym razie będzie karany grzywną do 10000 mk. Dla właścicieli domów na Starym Mieście będzie wydane osobne ogłoszenie.

Zgierz, dnia 23 stycznia 1919 r.

Magistrat.
Wdział Podatkowy.

Ogłoszenie.

Za odcinki chlebowe 2 funt. I-ej i II-ej połowy miesiąca lutego mogą konsumenci otrzymać 1 1/2 funta mąki lub 2 funty chleba.

Zgierz, dnia 22 stycznia 1919 r.

Sekcja Zaprowiantowania m. Zgierza.

Ogłoszenie.

Niniejszym zawiadamiamy Panów piekarzy, wypiekających chleb dla Sekcji i Kooperatyw, w wypadku, gdy którykolwiek z nich odważy się dosypywać otrąb do chleba lub też mąkę od-siewać, Magistrat dołoży wszelkich starań, aby winnych ukarać i piekarnie zamknąć.

Zgierz, dnia 22 stycznia 1919 r.

Sekcja Zaprowiantowania m. Zgierza.

Przymusowe licytacje.

We wtorek, dnia 28-go b. m. przed południem odbędą się następujące licytacje przymusowe:

- o g. 9 u Rosenberga Abrama Jakóba przy ul. Stary Rynek № 10
 1 szafa,
 1 maszyna,
 o g. 9 min. 30 u Gekkopfa Hersza przy ul. Berka Joselewicza 5
 1 szafa,
 o g. 9 min. 45 u Erzona Henocha przy ul. Stary Rynek № 6
 1 szafa,
 o godz. 10 u Grunwalda Salomona przy ul. Stary Rynek
 1 szafa,
 o g. 10 min. 15 u Kuczyńskiego Arona przy ul. Piątkowskiej 13
 1 zegar,
 1 waga,
 o g. 9 min. 45 u Ickowicza Mojżesza przy ul. Rybny Rynek 2
 1 szafa,
 o godz. 11-ej u Poznerzona Cyryla przy ul. Sieradzkiej № 2
 1 kredens,

- 1 zegar,
 o godz. 11 min 15 u Słomy Symba przy ul. Zielonej № 9
 1 szafa
 o g. 11 min 30 u firmy „M. Kleczewski i S-ka” przy ul. Strykowskiej
 1 szafa (żelazna),
 o godz. 11, 45 u Kutasa Hersza przy ul. Długiej № 38
 1 kredens,
 1 szafa,
 o godz. 12 u Boruckiego Arnolda przy ul. Średniej № 4
 1 maszyna,
 1 szafa,
 1 kanapa,
 1 kredens.

Zgierz, dnia 23 stycznia 1919 r.

Magistrat.

Obwieszczenie.

W myśl reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 21-go grudnia 1918 r. L. 9790 wzywam ponownie płatników, zalegających w opłacie podatków bezpośrednich, aby zaległości te najdalej do 28 lutego 1919 r. w Kasach powiatowych uiszcili, tem bardziej, że wpłaty te do 28 lutego 1919 r. włącznie przyjmowane będą przez Kasy powiatowe bez doliczenia kary; po upływie zaś wyżej zakreślonego terminu liczone będą kary przewidziane w obowiązujących normach, poczynszy od dnia płatności.

Łódź, dnia 9 stycznia 1919 r.

Prezes Pilcer.

Ogłoszenie.

W ciągu dni najbliższych rozpocznie się doreczenie wezwań płatniczych o podatku patentowym na rok 1919. Podatek patentowy musi być zapłacony najpóźniej w ciągu 2-ch tygodni po otrzymaniu wezwania płatniczego w kasie Rządu Skarbowego, Aleja Kościuski № 14, pierwsze piętro, okienko № 11.

W razie nieuiszczenia podatku patentowego w określonym wyżej terminie, będzie pobierana grzywna w stosunku 6%, do 10% sumy podatkowej.

Przy wpłaceniu podatku należy bezwarunkowo przedstawić wezwanie płatnicze.

Opodatkowanym służy prawo wnoszenia w ciągu 4 tygodni od daty wręczenia wezwania płatniczego zażaleń przeciw niesłusznemu określeniu podatku.

Reklamacje nie zwalniają jednak od obowiązku zapłacenia podatku.

Prezes Pilcer.

Obwieszczenie.

Na mocy rozporządzenia b. generał-gubernatorstwa z dnia 15-go lipca 1916 r. L. 37 i z dnia 17 Sierpnia 1916 r. L. 40 wzywam wszystkie przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunków, jako to: towarzystwa akcyjne, banki, lombardy, towarzystwa wzajemnego kredytu, kooperatywy, kasy pożyczkowo-oszczędnościowe, aby bilans oraz rachunek zysków i strat w ciągu miesiąca po zatwierdzeniu tychże przez walne zgromadzenie, lub organ walne zgromadzenie zastępujący, złożyły w Państwowym Zarządzie Skarbowym w Łodzi, przy ul. Aleje Kościuski № 14, w 4 ch egzemplarzach wraz ze sprawozdaniem dorocznym i wszelkimi załącznikami i wykazami, służącymi do do wymiaru podatku od zysków i kapitałów przedsiębiorstw i podatków od dochodów osób, zatrudnionych w przedsiębiorstwach, obowiązanych do publicznego składania rachunków.—

Prezes Pilcer.

OGŁOSZENIE.

Uprzejmie proszę osobę, posiadającą fisharmonję, o udzielenie jej na prawach wynajmu, lub pożyczki do użytku kaplicy przy Państwowym Gimnazjum w Zgierzu. Łaskawe oferty proszę zgłaszać do kancelarii gimnazjalnej przy Nowym Ryнку.

Prekret Gimnazjum Państwowego w Zgierzu
Ksiądz L. Gajewicz.

Magistrat, Zgierz.

KINO-TEATR „ALFA“ w ZGIERZU, ŁĘCZYCKA 2.

Od Soboty, dnia 25-go do Wtorku, dnia 28-go b. m.

„Homunculus” - czwarta serja

Wielkie i głośne arcydzieło filmowe **Zemsta Homunculusa.**

W 5-ciu częściach pod tytułem
Każda serja stanowi oddzielną całość.

Druk M. Nowicki i S-ka, Zgierz.